

helt Hellefhynder og Silb, naar disse kunne have, men i Mangel af anden Madding skjæres en Strimmel ud af Bugen paa Torffen.

locale Forhold ved Ringkjøbing og Stablfjorde, for derved at give nogle Oplysninger i en Sag, som den kun kan give, der i Næfker af Nar har levet paa denne Egn og bevæget sig mellem Fisserne og andre Mænd, der have Interesse af Fiskerierne.

Ovenstaaende er saaledes hvad jeg har troet at burde fremkomme med til Oplysning af de

XXIII.

Betænkning

over

Udkast til Lov om Oprettelse af Menighedsraad m. m.

(Udgiven af Landstingets Udvalg d. 20de Novbr. 1860.)

Efterat Udvalget har gjort det foreliggende Lovudkast til Gjenstand for omhyggelig, gjentagen Drøftelse, er det lykkedes dets Medlemmer at forenes om de fleste Endringer, der her skulle bringes i Forslag. Kun ved enkelte Paragrapher træder en Deling af Stemmerne frem.

Vag denne Forening hvad Enkelthederne angaaer staaer imidlertid en gennemgaaende Forskjellighed i Opfattelse og Vurdering af Lovudkastets Betydning og, som Følge deraf, i Ansigtet hvormed og Hensigten hvori det sælles Arbejde ved samme er foretaget.

Udvalgets Fleertal (Carlsen, E. Hansen, Poulsen og Strøm) maa principalt fravaade, at det foreliggende Udkast bliver til Lov, selv om alle de Endringsforslag, som vi subsidært have stillet eller tiltraadt, maatte blive vedtagne af Landstinget.

Vi have nemlig ikke kunnet overbevise os om, at saadanne Menighedsraad som de her fore-

slaaede med nogen Sandhed kunne indføres i den danske Folkekirke, idetmindste for Tiden. I det de ere knyttede til — og vel ogsaa, som Sagerne nu staae i en Overgangstilstand, maae være knyttede til — Sognemenighederne som skarpt adskilte fra hinanden, pege de hen i en anden Retning end den, hvori den danske Kirke i de senere Tider har bevæget sig: de pege hen imod og vise tilbage til Statskirken, medens de intet Hensyn tage til Statskirkens Overgang til at være en Folkekirke eller til den Udvikling, som igjennem Loven af Ate April 1855 om Sognebaandets Løsning deels er indtraadt, deels forberedt her i Landet; de staae saaledes for os som et Tilbagekridt istedetfor et Fremkridt. Naar vi dernæst sætte Lovudkastet i Forbindelse med hvad der af det nuværende Kirkeministerium ved mange Leiligheder er udtalt eller antydet, og hvad der har fundet Gjenklang hos mange baade Præster og Lægmand, da kunne vi heller ikke see Andet, end at det fremtræder som det første Skridt ind paa Veien til en saadan repræsentativ og paa